

**27. ФЕСТИВАЛ ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ
ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА**
**27th FESTIVAL OF TV
ETHNOLOGICAL FILMS**
КУЧЕВО / KUCEVO ✖ 7-9/9/2018

Поштовани гости и учесници
27. ФЕСТЕФ-а,

Добро дошли у Кучево.

Неговање народне традиције у
нашој средини, захваљујући манифе-
стацијама које организујемо, има посебно
место и посебан значај...

Фестивал телевизијског етнологског филма
– ФЕСТЕФ је прилика да се у Кучеву виде
обичаји и традиција људи из целог света,
али и прилика да покажемо богатство наше
народне баштине. На тај начин најудаље-
нији делове света долазе у Кучево, а Куче-
во постаје део шареног светског мозаика.

Верујем да ћемо и ове године, заједно са
учесницима и гостима, истрајати у наме-
ри да сваки наредни Фестивал буде бољи и
квалитетнији од предходног.

Свим ауторима желим много среће у так-
мичењу, а сарадницима успеха у раду.

Срдачно,

Новица Јаносевић
Председник Општине Кучево

Dear guests and participants of
the 27th FESTEФ,

Welcome to Kučevo!

Thanks to the events we are
organizing, nurturing folk traditions
in our midst has the special place and
significance.

Festival of ethnological TV films – FESTEФ
is the opportunity to see the customs and
traditions from all over the world in Kučevo,
and also to present the richness of our
folk heritage. That way the most distant
parts of the world arrive in Kučevo, and
Kučevo becomes the part of the colorful
world mosaic.

I believe that this year, together with the
participants and guests, we will persevere
with the intention to make every next festi-
val better than the previous one.

I wish all the authors a best of luck in the
competition, and to our associates – suc-
cess in their work.

Novica Janosevic,
President of the Municipality of Kucevo

Бити директор Фестивала од
националног значаја 14 годи-
на у континуитету предста-
вља изузетну част, задовољ-
ство и обавезу.

Као фестивал позивног карак-
тера, деценијама уназад,
селекцијом одабраних филмова,
бодримо различите истраживач-
ке и креативне приступе филмовима,
сусрећући се са разноврсним филмским увиди-
ма и формама као и методологијама рада, што
ФЕСТЕФ чини специфичним у односу на дру-
ге фестивале са задатим темама или поставље-
ним оквирима.

Од оснивања, када сам као студент учествова-
ла у раду оцењивачке комисије, до данашњих
дана, када сам директор, са поносом могу
истаћи да је Фестивал покренут са пројекци-
јом оставрења из домаће продукције, у коме
су приказивани фолклори и обичаји, израстао
у међународни фестивал, са свеобухватним
темама из културне и социјалне антропологи-
је света.

У неколико дана трајања ФЕСТЕФ-а Кучево
постаје место окупљања значајних стваралаца,
који публици у нашем граду омогућавају да
путују светом и упознају различите културе,
разноврсне локалне традиције као и проблеме
савременог друштва

Јасмина Блажојевић
Директор Центра за културу
„Вељко Дугошевић“ Кучево

To be a director of festival that
lasts for 14 years continuous-
ly, is a great honor, pleasure and
responsibility.

For a decade and a half, through
our selection of films, we encour-
age different research and creative
approaches in films, encountering vari-
ous insights and forms, as well as methodol-
ogies, which makes FESTEФ very distinctive
compared to other festivals with predeter-
mined themes and frameworks.

From the founding when, as a student, I par-
ticipated in the work of evaluation commit-
tee, until today, when I am its director, I can
proudly emphasize that this festival, which
started with films in domestic production,
that showed folklore and customs, grew into
international festival with universal themes
involving cultural and social anthropology
worldwide.

In these several days, while the festival hap-
pens, Kučevo becomes gathering point of
significant authors and experts, who to our
audience and city, give opportunity to trav-
el all around the globe and get to know dif-
ferent cultures and problems of the modern
societies.

Jasmina Balgojevic
Manager of Centre for Culture
“Veljko Dugosevic”

Један од филмова овогодишње селекције у наслову помиње шаре прошлости. Има ли боље дефиниције за оно чиме се бавимо ми!?

Шаре су наоко површински украси. И могу бити само то: само површински, и само украси. Али шаре којима се ми бавимо јесу оне дубље и трајније шаре. Не материјалне, видљиве, украсне и површинске, него много више оне које трају негде у дубини, кроз ход времена: шаре на етносу и етосу; шаре суштинског бића; шаре самосагледавања; шаре на души; шаре традиција, вјеровања, обичаја; шаре особености... али кроз све то и: шаре општељудских вриједности утканих у биће и трајање ма које људске заједнице.

ФЕСТЕФ окупља истрајне трагаче, који знају да препознају те шаре, који цијене њихову вриједност, симболику, значај; и који схватају да је преношење тих шара кроз вријеме, шара чак и најмањег племена или засеока, значајно за читав људски род...

И ове године, дивни, искрени сакупљачи шара са разних страна земљине кугле прихватили су позив да нам дају своје филмове, гуне најразличитијих шара. И Кучево је поново – мали центар свијета. Дивног шареног свијета...

Владимир Перовић
Селектор

One of the films of this year's selection mentions the patterns of the past. Is there any better definition for what we do!?

Seemingly, the patterns are mere external ornaments. And they can be just that: only external, and just ornaments. But the ornaments we are dealing with, are deeper and more lasting. They are not material, visible, decorative and superficial, but much more than that – they are staying permanent somewhere in the depths, through the passing of time: patterns on ethnos, patterns on ethos; patterns of essential being; patterns of introspection; patterns on soul; patterns of traditions, beliefs, customs; patterns of distinctiveness... and through all that: patterns of universal values weaved into the being and continuity of any human community.

FESTEF gathers persistent seekers, those who know how to recognize these patterns, who appreciate their value, symbolism, significance; who understand that carrying these patterns through time, even the ones of the smallest tribe or hamlet, is important for the entire human race.

This year also, these wonderful, honest collectors of the patterns from all over the globe, accepted the invitation to give us their films full of different patterns. So, Kučevo is once again – a small center of the world. A wonderful, vivid world...

Vladimir Perović
Selector

ЖИРИ JURY

Елизабета Конеска, етнолог, дипломирала је на одсеку за Етнологију на Филозофском факултету Београдског Универзитета, а мастер је стекла на „Мимар Синан“ Универзитету у Истанбулу. Тренутно ради у Националном музеју Македоније у Скопљу. Теме које истражује и научни радови (занати казандије и калајдије, традиционална храна, словенска православна заједница у Истанбулу, турске и друге муслиманске етничке и религијске заједнице / Јуруци, Бекташи, Руфаји, Торбеши / заједничка и мешовита светишта у Македонији) резултирала су са преко 40 чланака и текстова за три фотомонографије. Учествовала је на међународним конференцијама, филмским фестивалима и другим културним и научним манифестацијама у Немачкој, Великој Британији, Турској, Француској, Србији, Словенији, Мађарској, Бугарској, Хрватској, Румунији, Индији, Ирану, Грчкој. Од 1993. бави се визуелном етнографијом: истраживала је, написала сценарије и режирала 14 етнографских и документарних филмова снимљених у Македонији и Турској, за које је добила неколико признања.

Elizabeta Koneska, ethnologist, graduated from Ethnological department at Philosophical faculty of Belgrade University, and got her Master degree at "Mimar Sinan" University in Istanbul. She is currently working at the National Museum of Macedonia in Skopje. Her topics of research and scientific interest (Coppersmith and Tinsmith crafts; Traditional food; Slavic Orthodox community in Istanbul; Turkish and other Muslims ethnic and religious communities / Yuruks, Bektashi, Rufai, Torbeshi /, Shared and mixed shrines in R. Macedonia... resulted in more than 40 articles and texts for three photography-monographs. She participated at the internationals conferences, film festivals and other cultural and scientific manifestation in Germany, Italy, England, Turkey, France, Serbia, Slovenia, Hungary, Bulgaria, Croatia, Romania, India, Iran, Greece. Since 1993 she worked on visual ethnography: researching, writing screenplays and directing 14 ethnological and documentary films, shot in Macedonia and Turkey, for which she received several recognitions...

Драгомир Зупанц (1946, Љубљана, Словенија). Основну школу и гимназију завршио у Београду. Филмску режију дипломирао 1971. у класи Александра Петровића. Члан УФУС – а од 1972 године. Био председник Секције за документарни, кратки играни и анимирани филм. Водио Стручну трибину УФУС. Један од оснивача часописа ФИЛМОГРАФ. Уредник Филмског програма СКЦ од 1974 до 1977. Одговорни уредник Забавно рекреативног програма РТВ Црне Горе (1985 – 1990). Сарађивао и режирео од оснивања на ТВ станицама: РТВ Политика и Студио Б. Од 1996 године Главни редитељ РТС-а. Члан Академије филмске уметности и науке. Живи и ради у Београду.

Dragomir Zupanc (1946, Ljubljana Slovenia). He graduated from elementary and high school in Belgrade. Studied film directing and graduated in the class of Aleksandar Petrovic in 1971. He is the member of UFUS from 1972. and was the president of Documentary, Short and Animated films section. He was in charge for professional seminars of UFUS. He is one of the founders of the magazine „Filmograf“. He was editor-in-chief for the film program in SKC from 1974 to 1977 and the editor-in-chief of the Entertainment Program of RTV Montenegro. (1985 – 1990). He collaborated and worked as a director from the very start at TV stations RTV Politika and Studio B. From 1996 he is Chief TV director at RTS. He is the member of the Academy of Motion Pictures Arts and Science. He lives and works in Belgrade.

Др Слободан Наумовић (1962, Београд). Дипломирао на Одељењу за етнологију Филозофског факултета у Београду, магистрирао антропологију у Паризу на Школи за високе студије у друштвеним наукама (EHESS), а докторске студије етнологије и антропологије завршио на Филозофском факултету Универзитета у Београду, где је сада ванредни професор за визуелну антропологију и политичку антропологију. Завршио је Школу за видео и ТВ камеру Југословенског института за новинарство (1992). У више наврата је био члан жирија у Сибињу, Румунија(Астра филмски фестивал), Софији, Бугарска (Међународни фестивал етнографског филма), Кучеву (ФЕСТЕФ) и Београду (Међународни фестивал етнологског филма), чији је и Председник Савета. Предавао је у више наврата на Летњој школи визуалне етнографије (Љубљана и Београд) у организацији Нашка Крижнара, као и на Школи визуелне антропологије (Београд). Аутор је више етнографских филмова, и у више наврата је био стручни сарадник на ТВ емисијама из области визуелне антропологије у продукцији РТС.

Slobodan Naumovic, PhD. Graduated with Faculty of Philosophy, Department of Ethnology, earned Master's degree in anthropology in Paris with School of Advanced Studies in the Social Sciences (EHESS), PhD in ethnology and anthropology with Faculty of Philosophy, University of Belgrade. He graduated from School for video and TV Cinematography of the Yugoslav Institute for Journalism (1992). On several occasions he was member of the jury in Sibiu, Romania (Astra Film Festival), Sophia, Bulgaria (International Festival of Ethnological Film), Kučevo (FESTEF) and Belgrade (International Festival of Ethnological Film) – where he is the President of the Council. He gave lectures several times at Summer School of Visual Ethnography (Ljubljana and Belgrade) organized by Nasko Kriznar, and also at the School of Visual Anthropology (Belgrade). He is the author of several ethnological films, and was the consultant for visual anthropology programs produced by RTS.

филмови films

БАДЊАК У ПОТКАЉАЈИ CHRISTMAS IN POTKALJAJA

Жарко Јоксимовић Zarko Joksimovic, РТК2 Приштина
RTK2 Prishtina, 32.35 / 2017

Поткаљаја, срце старог, царског Призрена, нестала је у пламену погубног марта 2004. Те године су и они најупорнији отишли из града. Деценију потом у неколико обновљених домова враћају се прогнани. У граду у коме се више него било где славила вера и поштовали обичаји, поново се са обновљених храмова чују звона. У Поткаљаји се поново слави Ускрс и Божић. Није као некад, али се слави!

Potkaljaja, the heart of old, imperial Prizren, disappeared in the fire in the devastating March of 2004. That year, even the most persistent ones left the city. A decade later, the banished returned to several repaired houses. In the city where faith was worshiped and customs respected the most, the bells of restored temples can be heard again. In Potkaljaja, Easter and Christmas are celebrated again. It's not like it once were, but they are celebrated!

Жарко Јоксимовић. Дипломирао журналистику на Приштинском универзитету у Косовској Митровици. Већ је тридесетак година у телевизијском новинарству. Уз сјајан тим сарадника потписао је преко пет стотина емисија. Добитник је педесетак домаћих и међународних признања, између осталих и Гран при и два сребрна пастира на ФЕСТЕФ-у. Живи и ради на Косову.

Zarko Joksimovic. He graduated with journalism at University of Prishtina in Kosovska Mitrovica. He's been television journalist for thirty years. With his excellent team, he made over five hundred television programs. He won around fifty domestic and international awards, among them Gran Pri and two Silver Shepherds at FESTEF. He lives and works in Kosovo.

ВАМПИР ИЗ КИСИЉЕВА

KISELJEVO VAMPIRE

Новица Савић **Novica Savic**

РТС Студио Пожаревац, СРБИЈА **SERBIA 2.55 / 2018**

Петар Благојевић из Кисиљева код Великог Градишта једини је званично документовани вампир. Њега су педантно прибележиле Аустријске власти у првој половини осамнаестог века, јер су га, по његовој смрти, пријавили мештани Кисиљева да им ноћу долази и дави их.

Petar Blagojevic from Kiseljevo near Veliko Gradiste, is the only officially documented vampire. He was registered by the meticulous Austrian government in the first half of 18th century, because Kiseljevo villagers reported that he is coming when the night falls and strangles them.

Новица Савић (1966, Пожаревац), новинар, од 1992. у РТС ТВ Београд. Добитник Октобарске награде Града Пожареваца и Повеље културе, признања Капетан Миша Анастасијевић за допринос култури, те бројних признања за репортаже и документарне филмове на домаћим и иностраним фестивалима. Четири Сребрна пастира на ФЕТЕФ-у.

Novica Savic (1966, Pozarevac), from 1992 he is a journalist for RTS TV Belgrade. He was awarded with October Prize of the city of Pozarevac, Honorary Prize for Culture and Captain Misa Anastasijevic Prize for the contribution in the field of culture, and also numerous awards for reportages and documentaries at domestic and international festivals. Also, four Silver Shepherds at FESTEUF.

ГАЛИПОЉСКИ СРБИ –

ЈЕРУ МИ ПРОСИ ДУЛГЕР

НИКОЛА GALIPOLI SERBS –

DULGER NICOLA PROPOSING TO JERA

Светлана Миљанић **Svetlana Miljanic**, РТВ, СРБИЈА **SERBIA, 26.47 / 2018**

Још неколицина галипољских Срба настањених у Македонији 1922. године, говори старо-српским језиком “из доба Немање и његових синова” (академик С. Реметић) и певају песме старе много векова. На Галипоље су исељени 1521. године из Срема, када је пала Сремска деспотовина и Купиник – престони град, под турску власт, Султан Сулејман законодавац сели Србе Сремце у девет села Галипољског полуострва.

There is just handful of Serbs settled in Macedonia in 1922 left - who still speak the old Serbian language from „the ages of Nemanja and his sons“ (academician S. Remetić) and sing songs many centuries old. They were resettled from Srem in 1521. when the land of Srem and its capital, Kupinik, were occupied by Turks. By the order of Sultan Suleiman the Magnificent, they were forced to settle in nine villages at Gallipoli peninsula.

Светлана Миљанић. Моја маленкост се у свом вишедеценијском новинарском, ауторском раду увек враћала етнoлошким и антрополошким темама које су доказано занимљиве не само гледаоцима са ових простора, већ и читавог земаљског шара. Тако су се низале и многобројне награде међу којима и “Славуј Хаџић” – за свеукупно ТВ стваралаштво. Најдрагоценија је, ипак, ниска пријатеља коју с поносом носим кроз живот, а које сам упознала захваљујући свом стваралаштву.

Svetlana Miljanic. During the several decades of my work as a journalist and the author, I was always coming back to ethnological and anthropological themes that proved to be interesting not only to the viewers from this region, but worldwide. Many significant awards followed one another, among them “Slavuj Hadzic” – for the entire body of work on television. However, the most precious are friends I made thanks to my work, they are like pearls in the necklace that I wear with pride.

ДАН ЗИДА THE DAY OF THE WALL IL GIORNO DEL MURO

Данијеле Греко & Мауро Маугери **Daniele Greco & Mauro Maugeri**,
ИТАЛИЈА **ITALY**, 14.00 / 2017

У малом селу у срцу Сицилије, сеоска слава представља прилику да се свецу заштитнику подаре плодови земље и рекреацијом атавистичких покрета, оживе древни ритуали који комбинују религијске митове са племенским обичајима. Дан зида је други кратки филм Sicily Folk Doc-а, пројекта који представља серију кратких документарца посвећених популарним сицилијанским празницима.

In a small village in the heart of Sicily, the feast of the Saint represents the opportunity to offer the fruits of the earth and revive, in the reiteration of atavistic gestures, a rite of ancient origins which combines religious myths with tribal customs. *The day of the wall* is the second short film of *Sicily Folk Doc*, a project of a series of short documentaries devoted to Sicilian popular feasts.

Данијеле Греко је слободни филмски стваралац и фото-репортер. Рођен је 1980. Експериментисао је са различитим аудио-визуелним жанровима и развио љубав према документаристици. Израђује корпоративне филмове и подучава на телевизијским и филмским курсевима.

Daniele Greco is a freelance videomaker and photo-journalist. Born 1980, he has experimented various audiovisual genres and has developed a true passion for the documentary field. He realizes also corporate videos and leads Television&Film vocational trainings.

ДЕЈАН ДЕЈАН

Слаћан Стојановић **Sladjan Stojanovic**, РТС, дописништво Врање,
СРБИЈА **SERBIA**, 20.00 / 2017

Дејан Шкарић је свештеник Српске Православне Цркве. Поред свог позива, он има још једну велику љубав...

Dejan Škarić is a priest of the Sebian Orthodox Church. Besides his calling, he has another great love...

Слаћан Стојановић, рођен у Врању. Дипломирани менаџер масовних медија, запослен у дописништву Радио Телевизије Србије у Врању. Снима тељ многобројних прилога, репортажа и емисија емитованих на каналима Радио Телевизије Србије. Редитељ више документарних филмова којима се представио на многим међународним филмским фестивалима и ревијама широм света. Добитник више међународних награда.

Sladjan Stojanovic was born in Vranje. He has the Master's Degree in the mass media management, and works as a correspondent for Radio Television Serbia in Vranje. He shot numerous news pieces, reportages, and stories broadcasted at Radio Television Serbia. He directed several documentaries which he presented at numerous international film festivals and showcases worldwide. He received lots of international awards.

ДРАГОМИРАЦ DRAGOMIRAC

Предраг Тодоровић, Слађан Богдановић **Predrag Todorovic, Sladjan Bogdanovic**, ТВ ЦЕНТАР, Свилајнац, СРБИЈА **SERBIA**, 18.00 / 2018

Миодраг Павловић Драгомирац, пољо-привредник из Добраче, под старе дане постао је самоуки сликар. Попут завичајног хроничара, 80-огодишњи уметник кичицом бележи приче родног краја, призоре чедног сеоског живота, нетакнуте пределе и носталгичне портрете.

Miodrag Pavlovic Dragomirac, a farmer from Dobraca, became a self-thought painter at the late stage of his life. A chronicler of his homeland, this 80 year old artist, records with his paint brush the stories of his native land, scenes of idyllic village life, untouched landscapes and the nostalgic portraits.

Предраг Тодоровић (1976) из Јагодине, са 20-огодишњим искуством рада у медијима као редитељ и уредник, и **Слађан Богдановић** (1971), новинар из Свилајнца, аутори су бројних докуменарних записа награђиваних на домаћим фестивалима телевизијског и филмског стваралаштва.

Predrag Todorovic (1976) from Jagodina, with twenty years of experience in media as a director and editor, and **Sladjan Bogdanovic** (1971), journalist from Svilajnac, are the authors of the numerous documentaries awarded at domestic TV and film festivals.

ЂУРЂЕВДАН У СЕЛУ КОГА НЕМА ВИШЕ ST. GEORGE'S DAY IN THE VANISHED VILLAGE

Александра Јовановић, Жарко Јоксимовић **Aleksandra Jovanovic, Zarko Joksimovic**, РТК2 Приштина **RTK2 Prishtina**, 21.10 / 2018

Село је доласком «мировњака» угашено још давне 1999-те. Мештани се расејали широм света, али их Свети Ђорђе призива и окупља. Једном годишње, за Ђурђевдан, Срби из Горњег Села окупе се око свог храма да обележе сеоску славу. У нади да ће можда једном поново настани ти предео под Шар Планином где су вековали?! Ово је засад славље у селу кога више нема!!!

This village was extinguished long time ago, in 1999, with the coming of the Peace Corps. Locals spread worldwide, but St. George is summoning and gathering them. Once a year, for the St. George's Day, Serbs from the Gornje Selo, gather at their church to mark the village Patron's day. Hoping that, once again, they'll settle in the region of Šar Planina where they lived for centuries. For now, they celebrate in the vanished village

Александра Јовановић, рођена је 1977. у Приштини. У новинарству је од 1999. На почетку каријере радила је у неколико локалних радио станица. Као аутор се од 2002. до 2012. доказала у аудио и видео продукцији ЛИНК из Грачанице. Од 2012. запослена је у Јавном сервису Косова – програм на српском.

Aleksandra Jovanovic was born in 1977 in Priština. She became a journalist in 1999. At the beginning of her career she worked in several local radio-stations. As an author she proved herself in audio and video production LINK from Gracanica. From 2002. she works in The Public Broadcaster of Kosovo, in The Department of Serbian program.

ЕТНОГРАФСКА СТУДИЈА АЛГОРИТАМА ETNOGRAPHIC STUDY OF ALGORITHMS

Далибор Кнап Dalibor Knapp, ЧЕШКА РЕПУБЛИКА
CZECH REPUBLIC, 6.00 / 2017

Етнографска студија алгоритма заснована је на форми и поставци класичног етнографског филма. Заплет је заснован на интервјуу између аутора и виртуелног саговорника, Мицукуа. Растуће паралеле између алгоритама и урођеника постављају питање: ко је заправо посматрач, а ко посматрани.

Ethnographic Study of Algorithms draws on the form and routines of classic ethnographic film. The plot is framed by an interview between the author and Mitsuku chatbot. The growing parallels between algorithms and natives bring the question of who is actually the observer and who is the observed.

Далибор Кнап ради видео есеје, текстове и инсталације. Студирао је у Центру за Аудио-визуелне студије на ФАМУ у Прагу и на одсеку за Културолошке студије на Карловом универзитету у Прагу. Године 2013. је похађао је часове професора Хито Стејерла о камери на УДК Берлин.

Dalibor Knapp makes video essays, texts and installations. He studied the Center for Audiovisual Studies at FAMU in Prague and the Department of Cultural Studies at Charles University in Prague. In 2013, he attended the Lensbased class of Professor Hito Steyerl at UdK Berlin.

ЗНОЈ SWEAT

Кристин Сноуберд Kristin Snowbird, КАНАДА CANADA, 4.44 / 2016

Једна жена говори о боравку у церемонијалној зној-колиби (sweat lodge) користећи интерпретативну сликовитост, описује атмосферу и осећања са церемоније. Визуелни део је поетски и медитативан, али њене речи показују дубоку комплексност искуства током којег открива и прихвата своју културу и традицију.

„Сама церемонија не сме бити снимана (документована). У овом филму, рекреирам своје искуство и шта ме је довело до њега кроз метафоричку и поетску интерпретацију ове дивне церемоније.”

“A woman talks about being inside a sweat lodge through the use of interpretive imagery, recreating the mood and emotions felt throughout the ceremony. While the visuals remain poetic and meditative, her words reveal the profound complexity of the experience as she discovers and embraces her culture and tradition.”

A sweat lodge ceremony cannot be documented. In this film, I recreate my experience and what brought me to the sweat lodge with a metaphorical and poetic interpretation of this beautiful ceremony.

Кристин Сноуберд је филмски стваралац у повоју пореклом из племена Кри/Оџибве настањеног у Винипегу, Манитоба. Њен први филм, “Зној”, је настао у сарадњи са Mosaic Women’s Film Project и Winnipeg Film Group. Заинтересована је да кроз уметност подели своје приче и изгради мостове помоћу којих ће се боље разумети староседелачка култура, традиција, њихова визија историје, као и личне трауме.

Kristin Snowbird is an emerging filmmaker of Cree/Ojibwe descent from Winnipeg, Manitoba. Her first film “Sweat” was created through the Mosaic Women’s Film Project at the Winnipeg Film Group. She is interested in art to share her stories and to build bridges for understanding Indigenous culture, traditions, historical points of view and personal trauma.

ИЗВАНА, ИЗНУТРА – 90 година Одсјека за етнологију и културну антропологију OUTSIDE, INSIDE - 90 Years of the Department of Ethnology and Cultural Anthropology

Иво Кузманић, Алексеј Павловски Ivo Kuzmanic,
Alekselj Pavlovsky, ХРТ, ХРВАТСКА CROATIA, 29.49 / 2017

Сандро Склепић, Сара Микелић, Клара Тончић и Ивор Главаш, четверо студената/аполсвената студија етнологије и културне антропологије, Филозофског факултета Свеучилишта у Загребу, раде филм поводом 90. годишњице својег студијског Одсјека. Истодобно, екипа ХТВ-а снима њих, при томе их савјетујући, али и коментирајући њихов рад. Својим филмом студенти (а ХРТ својом емисијом) желе показати какву ширину дотични студиј данас даје својим полазницима, тј. какве су им, с тим знањима, конкретне могућности запослења након завршеног студија.

Sandro Sklepić, Sara Mikelić, Klara Tončić and Ivor Glavaš, four students of ethnology and cultural anthropology at the Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Zagreb, are making a film for the 90th anniversary of the Department. At the same time, the production team of the Croatian Radiotelevision (HRT) is filming them, giving them advice, and commenting on their work. With their film, they wish to show the broad scope of knowledge the Department offers its students, and consequently what kind of jobs students can pursue after they finish their studies, and this is also what the HRT wishes to do with this programme.

Иво Кузманић. Награђивани редитељ и добитник многобројних међународних награда. Специјализовао се за етнолошке документарне филмове јер жели да очува културно наслеђе, те се фокусирао на традицију и обичаје. Такође прати развитак нових, модерних традиција и обичаја и њихово место и сврху у новим друштвеним околностима. Истражује тему опстанка старих обичаја у модерним временима иако се сврха због које су пре неколико стотина година били створени, временом изгубила. Промовише иновације у науци и уметности, приближавајући их обичним гледаоцима, као и стручној јавности.

Ivo Kuzmanic. Award winning director and recipient of numerous international awards. Specializing in ethnological documentaries with a desire and passion to preserve cultural heritage, focusing on traditions and customs. Also following development of new and modern traditions and customs and their place and purpose in the new social environment. Exploring and researching the fact that old customs still continue in these modern times, hundreds of years after the purpose for which they were created no longer exists. Interested in innovative developments in science and art, and promoting them and bringing them closer to the general public, ordinary viewers as well as to the science community members.

ИЗЛАЗ EXIT

Катарина Вол Katharina Woll, ИЗРАЕЛ ISRAEL, 24.00 / 2017

Излаз је филм о две жене које су напустиле ултраортодоксну јеврејску заједницу. Сара Мари је постала припадник ултраортодоксног крила јеврејске вере када се са 17 година преселила у Израел из Сједињених Држава и упознала будућег мужа. Живела је изразито релigioзним и посвећеним животом све док више није могла да поднесе крутост своје вере. Напуштајући свет ултраортодоксних Јевреја, изгубила је сву своју децу, коју сада сме да види само једном недељно, на два сата, и то у обданишту где је посматрају социјални радници.

Сара упознаје Хајди, ћерку председника Уједињене Тора партије. Она је подизана као ултраортодоксна Јеврејка и удата је у 17. години. Одувек је желела да побегне из религиозног начина живота и успела је да се разведе и добије своје двоје деце. Данас се Хајди бори за права жена, нарочито у оквиру религиозне заједнице. Она помаже Сари да поново отвори свој случај на Рабинском суду и на крају добије старатељство над децом.

Exit is a film about two women who left the ultra-orthodox community. Sara Murray became ultra-orthodox at the age of 17 when she moved to Israel from the US and met her future husband. She lived a strong religious and dedicated life before she couldn't handle the rigidity of her faith any more. Leaving the ultra-orthodox world she lost all her children, who she can now only meet 2 hours a week in a day care center watched by rabbinical social workers. Sarah meets Heidi, daughter of chairman of the United Torah Judaism Party. She was raised ultra-orthodox and married at the age of 17. Always wanting to escape the religious life she managed to get a divorce and to take her two kids with her. Today Heidi fights for women's rights especially within the religious community. She helps Sarah to reopen her case at the Rabbinical Court and eventually get the custody of her children.

Катарина Вол (1984, Минхен). По стицању средњошколске дипломе, неколико месеци живи у Киту, Еквадор, као асистент немачког документаристе Зигмунда Тиса. Од 2004. до 2009. студирала је драмску уметност на универзитетима Фридрих Александер у Ерлангену, Лудвиг Максимилијан у Минхену и на Универзитету Буенос Аиреса. Од 2010. студира режију на Герман Film and Television Academy у Берлину. Режирао је неколико кратких филмова и документарца.

Katharina Woll (1984, Munich). After her A-levels she lived in Quito, Ecuador for a few months, assisting the German documentary filmmaker Sigmund Thies. From 2004-2009 she studied Film and Theater Studies at the Friedrich-Alexander-University Erlangen, Ludwigs-Maximilian University Munich and the University of Buenos Aires. Since 2010 she has been studying Film Directing at the German Film and Television Academy in Berlin. Recently she has directed various short fictions and documentaries.

ЈУГОИСТОЧНИ ПОКРЕТ SOUTH EAST MOTION

Лаура Салома **Laura Salomaa**, ФИНСКА FINLAND, 6.00 / 2017

Лаура Салома. Са солидним знањима о плесу и циркусу, две дипломе из медија и великим искуством у Финским и међународним пројектима, Лаура Салома је млади фински мултиталенат на пољу аудиовизуелних медија и сценских уметности.

Laura Salomaa. With a solid dance and circus background, two degrees in media studies and vast experience of working on domestic and international projects, Laura Salomaa is a young Finnish multitalent in the field of audiovisual media and performing arts.

Како се путем плеса преносе приче са једне генерације на другу? Како промене и утицај Запада изгледају у поређењу са традиционалним начином приповедања? *Југоисточни покрет* одговара на ова питања урањајући право у плесну културу у Индонезији и Мјанмару. Овај документарцац о плесу показује традиционални плес на Балију и нове генерације плеса у Мјанмару. Речи нису биле потребне, филм дозвољава да покрет говори сам за себе.

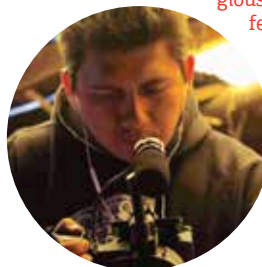
How are stories passed on through dance from one generation to the next? How do change and the Western influence look compared to the traditional storytelling? South East Motion answers these questions by diving right into the dance culture of Indonesia and Myanmar. The dance documentary studies traditional dances in Bali and new generations of dance in Myanmar. No words are needed, the movie lets motion speak for itself.

КАД ЂАВОЛИ ИГРАЈУ ЗА ДЈЕВУ WHEN THE DEVILS DANCE FOR THE VIRGIN CUANDO LOS DIABLOS BAILAN PARA LA VIRGEN

Хулио Мора **Julio Mora**, ПЕРУ PERU, 20.00 / 2016

Сваког фебруара у Пуно-Перуу одржава се највећа религијска прослава у Латинској Америци, празник Девике из Канделарије, који је признат као светско нематеријално културно наслеђе од стране UNESCO-а. То је религиозна прослава са коренима у католицизму и симболичким елементима културе народа са простора Анда. Са симболима и културно-уметничким манифестацијама, музичким, плесним и религиозним представама из култура Кечуа, Ајмара и Местика. С једне стране, црква је веома јасна када је реч о значењу овог празновања, а с друге, сеоско становништво из Пуна овај догађај доживљава као прилику да слави "Пачамаму". Посетиоци градова у којима се слави имају своје виђење и свој интерес у прослави. Због тога, током славања, коегзистирају и мешају се различита размишљања, уверења и идеје. Овај документарцац покушава да прикаже различитост постојећих култура из региона и њихових носилаца.

Every February is celebrated in Puno-Peru, the largest religious festival in Latin America, the festivity of the Virgin of Candelaria, which is considered as National Cultural Heritage &

Хулио Мора – филмски стваралац/ колориста са више од девет година међународног искуства у изради корпоративних филмова, веб документарцаца, кратких филмова, реклама и интернет садржаја за Азију. Сада ради у Јужној Америци.

Julio Mora. Filmmaker/Colorist with more than 9 years international experience, making corporate videos, web documentaries, short films, advertising and video web content in Asia and now working in South America.

UNESCO Intangible Cultural Heritage. It is a religious festivity with a cultural character with Catholic roots and symbolic elements of the Andean worldview. With many symbols and cultural-artistic manifestations, musical, dance and religious manifestations from Quechua, Aymara and Mestizo cultures. On one side, the church is very clear about the meaning of this festivity, while on the other side, the rural people from Puno see this event as an opportunity to celebrate the "Pachamama" and visitors of the cities have their own vision and interest in participate, this makes the event, a set of thoughts, opposing beliefs, ideas about the festivity that coexist and mingle. This documentary tries to show visually the diversity of living culture that exists in the region and its protagonists.

КАД ИМА ШЉИВА ИМА СВЕГА THE ALMIGHTY PLUM

A

Гордана Пајић *Gordana Rajic*, Ваљево, СРБИЈА *SERBIA*, 11.55 / 2017

Шљива је била важан трговински артикал Србије од друге половине 19. века а прерађена шљива се користила у исхрани. Филм говори о улози шљиве у свакодневном животу и у обичајима у западној Србији, некад и сад.

The plum was an important trade item of Serbia since the second half of the 19th century, and the processed plum was used in the diet. The film talks about the role of plum in everyday life and in the customs of Western Serbia, sometimes even now.

Гордана Пајић (1963). Студије етнологије завршила је у Београду на Филозофском факултету 1987. г. Тренутно у звању музејског саветника ради као кустос за нематеријално културно наслеђе у Народном музеју Ваљево.

Gordana Rajic (1963). She completed her studies in ethnology in Belgrade at the Faculty of Philosophy in 1987. Currently working as a museum councilor works as a curator for intangible cultural heritage at the National Museum of Valjevo.

КАФАНА-МУЗЕЈ THE TAVERN – MUSEUM

Борислав Хложан, Милан Белегишанин *Borislav Hlozan, Milan Belegisanin*, РТВ, СРБИЈА *SERBIA*, 26.15 / 2017

Дом Добровољног ватрогасног друштва у Сивцу је необично место у којем се, захваљујући труду неколицине заљубљеника у локалну историју, може видети мноштво предмета и експоната, који сведоче о дугој и занимљивој прошлости овог насеља. Овај необични локал је при том сачувао драж и амбијент старих сивачких кафана и у њему се данас препричавају интересантне анегдоте о некадашњим боемима и згодама и незгодама из сеоског живота.

The House of the Voluntary Fireman Society in Sivac is extraordinary place in which, thanks to the efforts of the several lovers of local history, lots of objects and exhibition pieces from the long and interesting past of this village, can be seen. This remarkable tavern kept the charm and ambience of the old Sivac pubs, and interesting anecdotes about boems from the past, and the tales from the village life still can be heard.

Борислав Хложан деловао је као музички и филмски критичар у листу "Дневник". Од 2007. ради као уредник у Документарно-образовном програму ТВ Војводине, где је снимео бројне документарне филмове и серијале.

Borislav Hlozan was the music and film critic for the newspaper „Dnevnik“. From 2007. he assumes the role of the author in the Documentary department of Radio-television Vojvodina, where he made numerous documentary programs.

21

20

КИЛО МУВЉИХ КРИЛА ONE KILO OF FLY'S WINGS YEK KILOO BALE MAGAS

Реза Собхани Reza Sobani, ИРАН IRAN, 28.46 / 2016

Овај документарцац се бави феноменом необичног мираза неколико иранских парова...

This documentary looks into the phenomenon of unusual dowry of some Iranian couples...

Реза Собхани (1955, Ахваз) Образовање: диплома средње школе, и неколико филмских курсева. Као филмски редитељ, члан је Иранског филмског удружења и Удружења редитеља, као и Удружења кратког филма. Био је члан одбора и жирија на неколико филмских фестивала. Његове песме су објављиване и штампане у гласилима која се баве литературом и медијима, а ускоро треба да му изађе збирка песама. Режирао је дугометражне, телевизијске и кратке документарне филмове, већина њих је приказивана и награђивана на међународним фестивалима.

Reza Sobhani (1955, Ahwaz). Education: High-school Diploma, and some training courses in Cinema/ Filmmaking. As Film Director he is member of: Iranian Alliance of Motion Picture Guilds (House of Cinema) as a film director; Directors Guild of Iranian Cinema; Iranian Short Film Association. He was member of selection committee and jury in some film festivals. His poems have been published in literary and cultural media and press, actually he is about to publish a collection of them in a book... He directed several feature, TV, shorts and documentary films, and most of his works have been screened and awarded in national and international festivals...

КОВАЧКА ВАТРА BLACKSMITH'S FIRE

Добривоје & Добрила Пантелић Dobrivoje & Dobrila Pantelic, СРБИЈА SERBIA, 6.27 / 2018

У селу Осечина у Подгорини западна Србија, самоуки ковач Живан Алексић уз помоћ ватре од парчета гвожђа прави пољопривредну алатку коју у селу треба да има свака кућа, а то је будак. Приказан је цео процес прављења будака.

In the village of Osečina, in Podgorina, west of Serbia, self-thought blacksmith, Zivan Alekšić, from the piece of iron forges the agricultural tool that every house should possess – a type the pick axe, called *budak*. This film shows the whole process of making it.

Добрило (1956) и **Добривоје** (1955) Пантелић из села Доње Брезовице код Крупња у Рађевини већ 40 година видео камером бележе живот и обичаје народа западне Србије (Рађевине, Подгорине, Азбуковице, Јадра и Подриња). До сада су снимили око 15 000 сати сировог материјала, направили 160 прича и документарних филмова, и добили велики број награда за свој рад. Стални су сарадници РТС-а и локалних медија РТВ Лотел и Подриње из Лознице, те РТВ АС из Шапца. Једини су аматери филмације са подручја бивше Југославије добитници плакете Југословенске кинотеке за допринос ЈУ филму. Имају двоје деце, сина и кћерку, и петоро унучади. Најстарије, Дијана и Тања, учествују у реализацији њихових филмова.

Dobrila (1956) and **Dobrivoje** (1955) Pantelic from the village of Donje Brezovice near Krupanj in the Radjevina, are recording life and the customs of the people from the western Serbia (Radjevina, Podgorina, Azbukovica, Jadar, Podrinje) for 40 years. Up until now, they recorded around 15.000 hours of the raw footage, made 160 stories and documentaries, and received great number of awards for their work. They collaborate with RTS on regular basis, and also with local media – RTV Lotel and Podrinje from Loznica, and RTV AS from Šabac. They are the only amateur film makers from former Yugoslavia awarded for the contribution to the YU film by Jugoslovenska kinoteka. They have two children – the son and the daughter, and five grandchildren. The oldest ones, Dijana and Tanja, participate in the making of their films.

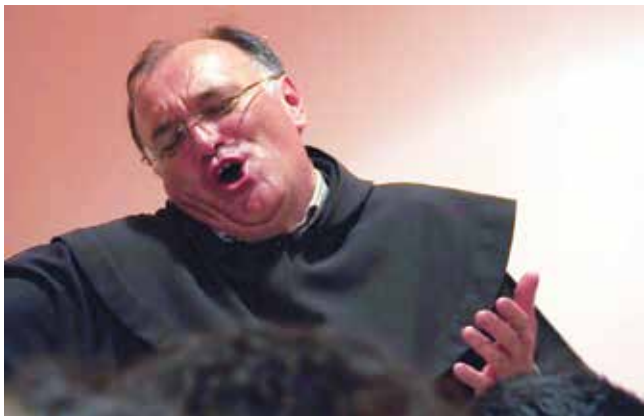
A

23

22

ЛЕТЕЋИ ФРАТАР THE FLYING FRIAR

Давор Борић **Davor Boric**, ХРТ, ХРВАТСКА CROATIA, 50.00 / 2017

Документарни филмски портрет оца Звонка Мартића подсетиће нас на прави смисао заповеди која говори како треба љубити ближњега који је други и другачији јер његов протагонист тај смисао сведочи из дана у дан својим животом и деловањем.

Documentary portrait of father Zvonko Martić will remind us of the true meaning of command that tells us to „love thy neighbor as thyself”, although they are different from you. His everyday actions and the way of living are the living proof of the very sense of that command.

Давор Борић рођен је у Загребу 1966 године. На Хрватској телевизији запослен је као реализатор и редитељ. Матична му је Редакција религијског програма, али често реализује пројекте у другим редакцијама. Аутор је низа документарних репортажа и документарних филмова. За документарца „Трагом сјећања“ награђен је Златном уљаницом на 16. Данима хрватског филма, те посебним признањима на 1. фестивалу хрватских вјерских филмова у Ријечи и Фестивалу Магнификат у Белорусији.

Davor Boric was born in Zagreb in 1966. He work at HRT as a director. He originally belongs to the Department of religious programs, but often he makes projects in other departments. He is the author of many documentary reportages and films. For the documentary „Tragom sjećanja“ he recieved the *Zlatna uljanica award* at the 16. Days of Croatian films, and also special awards at 1st. Festival of Croatian religious films in Rijeka and at the Magnificat festival in Belarus.

МЕЛА MELA

Рагувар Непал & Шива Шаран Коирала **Raghuwar Nepal & Shiva Sharan Koirala**, НЕПАЛ NEPAL, 7.00 / 2016

Сваких пет година, стотине и хиљаде људи из Непала и Индије, окупљају се у Баријарпуру, области Бара у Непалу, да би богињу Гадимаји молили да их чува и помогне у решавању различитих проблема. Хиљаде животиња се жртвује да би се умилостивили богињи, али ово место је, ипак, најпознатије по жртвовању великог броја бивола. Ово је музичко путовање људи који посећују храм и Мелу.

Every five years, hundreds and thousands of people from Nepal and India gather to Bariyarpur, Bara District, Nepal, to appease the goddesses Gadhimai for looking after them and their various problems. Thousands of animals are sacrificed to appease the goddesses but the place is infamous for sacrifice of the large numbers of male buffalos. This is a musical journey of those people who visit the shrine and the Mela.

Рагувар Непал је слободни филмски стваралац стациониран у Катмандуу. Његови филмови *Мир у комадићима*; *Снови... иајазјанија* и *Свети Багмати* су приказани на КИМФФ у Непалу 2004, 2008. и 2009. *Dreams... a mess of things* је такође приказан на Хималајском филмском фестивалу у Холандији.

Шива Шаран Коирала је слободни уметник стациониран у Катмандуу. Његов филм *Према* је приказан на КИМФФ 2015, и на Monstra Picurt у Шпанији. Његов филм *Моја џрича* је приказан на Филмском фестивалу Тампере у Финској и Филмском фестивалу Тренто у Италији.

Raghuwar Nepal: Kathmandu based independent filmmaker. His films *Peace into Pieces*; *Dreams... a mess of things*; and *Holy Bagmati* were screened in KIMFF, Nepal on 2004, 2008 and 2009 respectively. *Dreams a mess of things* was also screened in Himalayan Film Festival, Netherland.

Shiva Sharan Koirala: Kathmandu based independent filmmaker. His film *Towards* was screened in KIMFF 2015, & Monstra Picurt, Spain. His film *My Story* was screened in Tampere Film Festival, Finland and Trento Film Festival, Italy.

25

24

МЕЛКИОР – Краљ од Вал ди Фјеме до Витлејема MELCHIORE - a King from the Val di Fiemme to Bethlehem MELCHIORE - un Re dalla val di Fiemme a Betlemme

Алберто Белтрами **Alberto Beltrami**, ИТАЛИЈА **ITALY**, 15.30/2017

Тезеро, село у Вал ди Фјеме у Италији, широм света је познато по ручно рађеним јаслама. Мајстор дрводеља обрађује комад дрвета који ће постати краљева шака. Чујемо глас тог комада дрвета, оно се пита како је завршило у мајсторовој радионици. Од обичног комада дрвета оно постаје скулптура Мелкиора, једног од три мудраца. Упаковаће је и послати пут Свете земље. Витлејем, скулптура Мелкиора је пристигла, смештена је у Базилику рођења, у јасле које је Тезеро донирао Светој земљи. Мелкиор говори о пристећу, конфликту и нади, контрастима и животу, рођењу и васкрснућу.

Tesero in a village in Val di Fiemme, Italy; it is known worldwide for its handmade crips. A master carver is working a piece of wood: it will become the hand of a King. A voice is heard, it is the piece of wood that wonders how he ended up in the master's workshop. From a piece of wood it becomes the statue of one of the Three Wise Man, Melchiorre. It is packed and embarked for the Holy Land. Bethlehem, the statue of Melchiorre has now arrived and is placed inside the Basilica of the Nativity, in the crib of Tesero donated from to the Holy Land. Melchiorre tells of the arrival and the reality of conflict and hope, contrast and life, birth and resurrection.

Алберто Белтрами је еклектичан уметник, музичар и редитељ документарних филмова. Освојио је неколико међународних награда за филм "Памир Алај: њењање на Велики зид". Од 2013. сарађује са продукцијском компанијом "Aurora Vision" где компонује филмску музику и прави уметничке документарце.

Alberto Beltrami. Eclectic artist, musician and documentary director. He won several international awards with the film „Pamir Allay: Climbing Big Wall“. From 2013 he has been working with Aurora Vision production company, where he composes soundtracks and makes artistic documentaries.

МОЈ СТРИЦ АРХИМЕД MY UNCLE ARCHIMEDES

Елисавета Ђина Георгиаду **Elissavet Gina Georgiadou** ГРЧКА **GREECE**, 27.45 / 2018

Архимедес Георгиадис, свирач понтијске лире, страствени је љубитељ понтијске музике. Активан је већ 65 година, сам прави своје инструменте и на прославама пева песме које се састоје од двостихâ. Живи за лиру, а у филму прича о вредности-ма које сматра битним у животу.

Archimedes Georgiades, a Pontian lyre musician with a passion for traditional Pontian music and 65 years of active action, plays Pontian music with the lyres that he makes himself, sings two verses songs in table feasts, talks about his own values and... lives for the lyre.

Ђина (Елисавета) Георгиаду предаје штампане медије и продукцију документарца на Универзитету Аристотел у Солуну, Грчка. Студирала је графику и филм, мастерирала је на визуелним медијима на универзитету Кент у Великој Британији.

Gina (Elissavet) Georgiadou teaches print media and documentary production at the Aristotle's University of Thessaloniki, Greece. She studied Graphic Arts and Cinema and holds an MA in Image Studies, Univ. of Kent, UK and a PhD on Educational Hypermedia, De Montfort Univ., UK.

ОД ПОЉА ПОЉУ FROM THE FARM FIELD

Добривоје & Добрила Пантелић **Dobrivoje & Dobrila Pantelic**, СРБИЈА
SERBIA, 13.18 / 2018

Пшеница са поља оврше се, па се та иста пшеница у воденици поточари самеље и од брашна умеси славски колач за славу Вознесење Господње у народу познат као Спасовдан. То је уједно заштитник поља и у селу Томањ испод великог крста у сред поља тај колач се ломе да поље буде спашено од невремена и ђаволских сила.

This film shows the journey of the wheat from the farm field and back – harvesting, grinding at the water-mill, making the ritual bread for the day of Pentecost which is celebrated as Patron saint day of village at the end, the bread is broken in to the pieces beneath the big cross located in the middle of the field so that the farm fields are saved from the harsh weather and the evil forces.

Добрила (1956) и **Добривоје** (1955) **Пантелић** из села Доње Брезовице код Крупња у Раћевини већ 40 година видео камером бележе живот и обичаје народа западне Србије (Раћевине, Подгорине, Азбуковице, Јадра и Подриња). До сада су снимили око 15.000 сати сировог материјала, направили 160 прича и документарних филмова, и добили велики број награда за свој рад. Стални су сарадници РТС-а и локалних медија из Лознице и Шапца. Једини су аматери бивше Југославије добитници плакете Југословенске кинотеке за допринос ЈУ филму. Имају двоје деце, сина и кћерку, и петоро унучади. Најстарије, Дијана и Тања, учествују у реализацији њихових филмова.

Dobrila (1956) and **Dobrivoje** (1955) **Pantelic** from the village of Donje Brezovica near Krupanj, are recording life and the customs of the people from the western Serbia for 40 years. Up until now, they recorded around 15.000 hours of the raw footage, made 160 stories and documentaries, and received great number of awards for their work. They collaborate with RTS on regular basis, and also with local media. They are the only amateur film makers from former Yugoslavia awarded for the contribution to the YU film by *Jugoslavenska kinoteka*. They have two children – the son and the daughter, and five grandchildren. The oldest ones, Dijana and Tanja, participate in the making of their films.

A

ОДСУТНА РАНА ABSENT WOUND

Марјам Тафакори **Maryam Tafakory**, ИРАН IRAN, 10.00 / 2017

Кућа снаге (или Зурхане) је у основи древни персијски спортски клуб за мушкарце, чији је циљ да их научи да постану ратници. Иако је стар неколико хиљада година, са порастом религијског фундаментализма овај ритуал је мењао форму и значење и прошао кроз исламизацију. Шиитизам каже да женама није дозвољен улазак у тај простор када се одржава овај мушки ритуал, то им није дозвољено чак ни током тренинга. Ритуал обуке персијских ратника посматрамо у комбинацији са рецитовањем младе девојке која схвата да постаје жена. Мада су то наоко два одвојена света, филм спаја нити документарног и фиктивног, како би открио значење тренутка поимања телесности и за њу везаних ритуала и искушења.

The House of Strength, (or Zoorkhaneh) is basically an ancient Persian men's sports club which was to teach men to become warriors. Whilst dating thousands years back, as the country became religious, this ritual also changed form and meaning and went through Islamisation. Shia says women are not allowed in this space where the male ritual is taking place, but women were not allowed there even when it was to train warriors

either... The rituals of Persian warrior training are seen in combination with the recitations of a young girl coming to terms with her impending womanhood. Whilst seemingly in separate worlds, the film draws parallels and connections between these relative situations, in the process drawing documentary and fictional threads together, to reveal a shared sense of coming to terms with corporeality, its rituals and tribulations.

Марјам Тафакори (рођена у Ирану) је филмска уметница која живи и ради у Лондону. Њен рад заснован на концепту „лично као политичко“, представља рашчлањени наратив који се састоји од суптилног преплетања стварности и фикције. Њени радови су приказивани широм света, укључујући ИФФР Ротердам, ЕИФФ Единбург, Филмски фестивал у Цириху, ИКФФ Хамбург, БФИ Лондон, у Јихлави и на БиБиСи-ју.

Maryam Tafakory (b. Iran) is an artist-filmmaker living and working in London. Her work draws on the notion of 'personal as political' in a fractured narrative that involves a subtle negotiation between factual and fiction. Her work has screened and exhibited internationally including, IFFR Rotterdam, EIFF Edinburgh, Zurich Film Festival, IKFF Hamburg, BFI London, Jihlava and BBC Three.

29

28

ПЕЉЕШКИ ПОНОС PONOS ON PELJESAC

Давор Борић **Davor Boric**, ХРТ, ХРВАТСКА CROATIA, 26.00 / 2017

Документарни филм о традицијском начину транспорта вина у мијеховима на мазгама, карактеристичним за села пељешке жупе попут Потомја и Куне одакле се вино транспортовало у луке Трпањ, Црквице, Трстеник.

Documentary film about the traditional way of transporting wine in mosses, typical of the villages of the Peljesac parish like Potomje and Kuna from where the wine was transported to the port of Trpanj, Crkvica, Trstenik.

Давор Борић рођен је у Загребу 1966 године. На Хрватској телевизији запослен је као реализатор и редитељ. Матична му је Редакција религијског програма, али често реализује пројекте у другим редакцијама. Аутор је низа документарних репортажа и документарних филмова. За документарца „Трагом сјећања“ награђен је Златном уљаницом на 16. Данима хрватског филма, те посебним признањима на 1. фестивалу хрватских вјерских филмова у Ријеци и Фестивалу Магнификат у Белорусији.

Davor Boric was born in Zagreb in 1966. He work at HRT as a director. He originally belongs to the Department of religious programs, but often he makes projects in other departments. He is the author of many documentary reportages and films. For the documentary „Tragom sjećanja“ he recieved the Zlatna uljanica award at the 16. Days of Croatian films, and also special awards at 1st Festival of Croatian religious films in Rijeka and at the Magnificat festival in Belarus.

Documentary portrait of father Zvonko Martić will remind us of the true meaning of command that tells us to „love thy neighbor as thyself“, although they are different from you. His everyday actions and the way of living are the living proof of the very sense of that command.

ПЕСМА БЕКТАША THE SONG OF BEKTASHI

Гоце Цветановски **Goce Cvetanovski**, МАКЕДОНИЈА
MACEDONIA, 22.35 / 2017

Ред Бекташа је мистични суфијски ред који је име добио по свецу и филозофу Хаџи Бекташ Велију. Специфичне карактеристике бекташког реда су да верници испијају алкохол за време обреда, и да у њима активно учествују и жене.

The Bektashi Order is a mystical Sufi order named after the saint and philosopher Haji Bektash Veli. Some of the specific characteristics of the Bektashi order is that the believers drink alcohol during the rituals, and that the women are taking active participation in them.

Гоце Цветановски је награђивани редитељ и продуцент. Режирао је и продуцирао око 20 кратких и документарних филмова који су приказивани на преко 200 фестивала широм света. Тренутно ради на првом македонском дугометражном анимираном пројекту под именом „Јован Вардар против Галаксије“.

Goce Cvetanovski is an award-winning director and producer. He has directed and produced about 20 short and documentary films, screened on over 200 film festivals around the world. He's currently working on the first Macedonian feature animation project, „John Vardar vs the Galaxy“.

ПОСЉЕДЊЕ РАБАЦИЈЕ THE LAST BULLOCKIES

Новак Кнежић **Novak Knezic**, БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА **BOSNIA & HERZEGOVINA**, 18.00 / 2017

Ово је филм који на јединствено реалистичан начин приказује један од најтежих послова који и данас оба-вљају људи са воловима: извлачење трупца из шуме на неприступачним теренима, „рабаџилук“. Филм пре-носи део њиховог карактера, снаге и сву муку и опа-сност тог тежачког посла, али и ону ведрину њихо-вог духа са којом упркос тешкоћама иду у сваки нови дан. Филм је сниман у околини Вишеграда и плани-не Сјемећа кроз више годишњих и временских доба.

This film in a uniquely realistic way shows one of the toughest jobs that is still done by the people with bulls – pulling the trunks out of the woods in inaccessible ter- rains, „rabadziluk“ in Serbian. This film shows the char- acter of bullockies, their strength, toils and dangers of their hard work, but also joyful spirit that leads them into every new day, despite of their hardships. Film was shot in the surroundings of Višegrad and Sjemeca moun- tain. It follows protagonists through several seasons, in different weather conditions.

Новак Кнежић, (1973, Сарајево) од 1996. живи и ради у Вишеграду. Од 1997. ради као сниматељ, монтажер и тон мајстор у Радио-Телевизији Вишеград. Тренутно је фриленсер ТВ Либерти. Коаутор је бројних репорта- жа, документарно-туристичких и промотивних филмова, музичких спотова (серијал репортажа „Зайиси њоред њуџа“, емитован на БН ТВ, добио је број- не похвале ТВ публике). Филмом „Којом ћемо њриџином, јаране?“ освојио је Златну плакету за најбољу монтажу на фестивалу „Пресс витез“ 2012.

Novak Knezic (1973, Sarajevo) from 1996 he lives and works in Višegrad. In 1997 he begun to work as a cameraman, video editor and sound designer in Radio Television Visegrad. Currently he is freelancer at TV Liberty. He is a co-au- thor of numerous reportages, travel-documentaries, promo films, music videos (series of reportages „Notes Along the Road“ was broadcasted at BN TV, and had lots of good reviews). He won „Zlatna plaketa“ award for the best video editing, for the film „Which path to take, buddy?“ at the „Press vitez“ festival in 2012.

РАШЧАРАНИ БИОСКОП DISENCHANTED CINEMA

Ева Пивач, Матјаж Пинтер **Eva Pivac, Matjaz Pinter**, СЛОВЕНИЈА **SLOVENIA**, 20.00 / 2017

Рашичарани биоскоп нас води на путо- вање у три удаљена села на сред- њем западу Непала где је антрополог Михаел Опџц снимио свој етнографски филм „Шамани земље слейих“. Покрет- ни биоскоп враћа филм тамо где је био снимљен и даје могућност новим гене- рацијама да поново „посете“ своју пор- шлост преко „магије“ филма.

Disenchanted Cinema takes us on a jour- ney to three remote villages in Mid-Western Nepal where anthropologist Michael Oppitz shot his ethnographic film Shamans of the Blind Country. A mobile cinema brings the film back to where it was filmed and gives the new generations an opportunity to revisit their history through the „magic“ of cinema.

Ева Пивач и Матјаж Пинтер су млади редитељи етнографских и кратких филмова. Њихов текући пројекат се састоји од продукци- је неколико документарних филмова снимљених на Хималајима где су ангажовани у опсежним антрополошким истраживањима. Такасера (2016.) је њихов први филм, подржан од стране Irish Reserch Council-a.

Eva Pivač and Matjaž Pinter are young directors of ethnographic and short films. Their current project comprises the production of several documentary films shot in the Himalayas where they are engaged in an in-depth anthropological research. Takasera (2016) was their first film and was supported by the Irish Research Council.

РЕТКА МЕЂУ СВОЈИМА – Гусларка у српској традицији ONE OF A KIND – Female gusle player in Serbian tradition

Јелена Радовић Јовановић Jelena Radovic Jovanovic, РТС Образовно-научни програм, СРБИЈА SERBIA, 20.44 / 2017

Гусларке су, упркос усамљености и малобројности на симболичном путу родне равноправности, успеле да очувају традицију и значајно обележе не само српску етномузикологију већ и целокупну балканску културу.

Although so rare and lonely on their symbolic way to gender equality, female gusle players have managed to keep tradition and significantly mark not just Serbian ethno-music scene but the whole Balkan culture.

Јелена Радовић Јовановић, рођена 1980. године у Београду. Стекла научно звање *доктор наука* на Филолошком факултету Универзитета у Београду (модул: Култура). Запослена на позицији одговорног уредника Редакције еколошког програма РТС.

Jelena Radovic Jovanovic, born on July 1st 1980. in Belgrade, Serbia. Completed doctoral studies and obtained PhD title at the University of Belgrade, Faculty of Philology, modul: Culture. Editor-in-Chief, Department of Ecology programme at Radio Television of Serbia.

САКРЕШТАН (ЦРКВЕЊАК) SACRIST

Лука Клапан Luka Klapan, ХРВАТСКА CROATIA, 17.00 / 2018

У идиличном далматинском градићу Новиграду међу малобројним становницима који нису изгубили веру живи и Стипе. Филм *Сакрешићан* заправо је прича о Стипи као последњем сведоку обичаја простора у којем живи.

In the idyllic Dalmatian town of Novi-grad lives Stipe, one of the few residents who didn't lost faith. The movie *Sacrist* is actually the story of Stipe, the last witness of times and customs of his living area.

Лука Клапан је сликар и филмација рођен 1970. у Придраги. Његови документарни филмови баве се савременим друштвеним и етнографским темама. Откад је snимио свој први експериментални филм „Сан“ приказан на 18. Данима хрватског филма, snимио је више кратких филмова који су се вртели на страним и домаћим фестивалима. Тренутно snима и неколико документарца у локалној заједници.

Luka Klapan is a painter and a filmmaker born 1970 in Pridraga. His documentaries address contemporary and ethnographic issues. His first experimental film „Dream“ was shown at the 18. Days of Croatian Film. Since then he shot a number of short films which were shown at international and Croatian festivals. He is currently shooting several documentaries about the local community.

A

35

34

САНЗИАНА SANZIANA

A

Звездана Станојевић *Zvezdana Stanojevic*, СРБИЈА *SERBIA*, 10.46 / 2018

Прастар митолошка прича о љубави Сунца и Санзиане живи и данас у обичајима Влаха/Румуна Источне Србије. Лепота живота и трагедија смрти срећу се сваког 7. јула у венцима исплетеним од иванчица (санзиане). Санзиана тка дарове за Сунце, а укућани плету венце да очувају породицу и помену мртве.

The ancient myth about the love between Sun and Sanziana still lives in the customs of Vlachs/Romanians in the eastern Serbia. The beauty of life and tragedy of death are intertwined at 7th of July in wreaths made of sanziana flowers. Sanziana weaves the gift for the Sun, and household members braid wreaths to protect the family and remember the dead.

Звездана Станојевић (1973.), професор књижевности и српског језика у селу Мелница где је рођена и где живи, бави се истраживањем обичаја и веровања Влаха, бележећи казивања са терена и уметнички их обликујући кроз краткометражни филм.

Zvezdana Stanojevic (1973) Serbian language and literature professor in the village of Melnica, where she was born and still lives, explores the customs and beliefs of Vlach, and recorded stories she artistically shapes into short films.

СЕДЕЊЕ SIT

Јоко Окумура *Yoko Okumura*, САД *USA*, 12.00 / 2017

Осака, Јапан, 1965. Када је Шохаку Окамура имао 17 година, умро му је најбољи пријатељ од рака дебелог црева. Шохаку је тада схватио да је живот много више од живота и рада у поратном Јапану, са економијом окренутом профиту. У 22. години свој живот посвећује будизму. Масаки, Шохакуов син јединац, сада има 22 године. Већи део времена проводи код куће играјући видео игре, правећи макете робота и кувајући. Иако не практикује будизам, подржава га тако што кува за храмове. Са напретком Масакијевог кулинарског умећа, интензивира се и његов напор да се тиме професионално бави.

Osaka, Japan; 1965. At the age of 17, Shohaku Okumura's best friend died of colon cancer. It was then that Shohaku knew there was more to life than being a part of a profit-oriented, post-war Japanese economy. At the age of 22 he committed his life to Buddhism. Masaki, the only son of Shohaku, is now 22. He spends most of his time at home, playing video games, building model robots, and cooking. Though he doesn't practice Buddhism, he supports it by cooking for temple retreats. As his interest in culinary arts grows, his struggle to pursue it professionally intensifies.

Јоко Окумура је награђивана сценаристкиња, редитељка, продуценткиња и сценски извођач. Године 2016. постаје део престижне FOX Global Directing иницијативе. На DGA Student Film Awards у категорији азијско-амерички филм, 2014. освојила је прво место за филм КИМИ КАБУКИ. Недавно је одабрана да режира web серију за Lifetime/A&E. Тренутно живи и ради у Лос Анђелесу.

Yoko Okumura is an award winning writer, director, producer, and performer. Okumura was chosen for the prestigious FOX Global Directing Initiative 2016. She also won 1st place at the 2014 DGA Student Film Awards in the west region Asian American category for her AFI thesis film KIMI KABUKI. Recently, she was selected to direct for a digital series for Lifetime/A&E. Okumura currently lives and works in Los Angeles, CA.

37

36

ТРСТ – ФУДБАЛЕРСКА ПРИЧА TRIESTE – A FOOTBALLER STORY

Новица Савић **Novica Savic**, РТС Студио Пожаревац,
СРБИЈА **SERBIA**, 28.17/2017

Кроз причу о Спасовданском турниру у малом фудбалу, који већ више од деценије организују Срби из Трста, прича се и о њиховим животима у овом граду на Јадранском мору, у коме су Срби некада били моћни и угледни, а данас су углавном без посла, па их издржавају њихове жене.

By telling a story about Pentecost mini football tournament which is organized by the Serbs from Trieste for a more than one decade, we are telling a story of their life in this city at the Adriatic Sea. Once, Serbs were powerful and respectable there, but today most of them is out of jobs, so their wives support them.

Новица Савић (1966, Пожаревац), новинар, од 1992. у РТС ТВ Београд. Добитник Октобарске награде Града Пожареваца и Повеле културе, признања Капетан Миша Анастасијевић за допринос култури, те бројних признања за репортаже и документарне филмове на домаћим и иностраним фестивалима. Четири Сребрна пастира на ФЕТЕФ-у.

Novica Savic (1966. Pozarevac), from 1992 he is a journalist for RTS TV Belgrade. He was awarded with *October Prize of the city of Pozarevac, Honorary Prize for Culture and Captain Misa Anastasijevic Prize* for the contribution in the field of culture, and also numerous awards for reportages and documentaries at domestic and international festivals. Also, four *Silver Shepherds at FESTEФ*.

У СЛУ И НА ЈАВИ, ЦЕЛО СЕЛО УМЕТНИЧКО ДЕЛО, THE DREAM AND THE REALITY, ONE VILLAGE, ONE PIECE OF ART

Светлана Миљанић **Svetlana Miljanic**, РТВ, СРБИЈА **SERBIA**, 29.58 / 2017

Подлокањ је село у од стотинак душа, на тремећи Србије, Румуније и Мађарске. Напуштених кућа је много као готово у сваком селу у Војводини. Али другачије је ово село: ту се вратио Миливој Бато Клепић и од њега начинио центар културе! Старе куће обнавља и претвара у музеје и галерије, покушавајући да почисти учмалост у средини која се помирила с нестајањем и обамрла. Све што је деценијама скупао као колекционар уметнина унео је у родно село. Иво Андрић: "Дужни смо само своје завичају, никоме другом." Село се полако мења... и сељани!

Podlokaj is a small village of around hundred souls, located at tri-border area between Serbia, Romania and Hungary. There are lots of deserted houses, which is the case in almost every village in Vojvodina. But this is a different village: Milivoj Bato Klepić came back to live in it, and made it into the cultural center! He is repairing old houses and turns them into museums and galleries and by that, trying to beat lethargy in the midst that accepted its own fading away and numbness. Everything that he collected as an art collector, he brought to the village of his birth. Ivo Andrić: "We are in debt to our homeland, and nobody else." This village is slowly changing... and villagers also!

Podlokaj is a small village of around hundred souls, located at tri-border area between Serbia, Romania and Hungary. There are lots of deserted houses, which is the case in almost every village in Vojvodina. But this is a different village: Milivoj Bato Klepić came back to live in it, and made it into the cultural center! He is repairing old houses and turns them into museums and galleries and by that, trying to beat lethargy in the midst that accepted its own fading away and numbness. Everything that he collected as an art collector, he brought to the village of his birth. Ivo Andrić: "We are in debt to our homeland, and nobody else." This village is slowly changing... and villagers also!

Светлана Миљанић. Моја маленкост се у свом вишедеценијском новинарском, ауторском раду увек враћала етнолошким и антрополошким темама које су доказано занимљиве не само гледаоцима са ових простора, већ и читавог земаљског шара. Тако су се низале и многобројне награде међу којима и "Славуј Хаџић" – за свеукупно ТВ стваралаштво. Најдрагоценија је, ипак, ниска пријатеља коју с поносом носим кроз живот, а које сам упознала захваљујући свом стваралаштву.

Svetlana Miljanic. During the several decades of my work as a journalist and the author, I was always coming back to ethnological and anthropological themes that proved to be interesting not only to the viewers from this region, but worldwide. Many significant awards followed one another, among them "Slavuj Hadzic" – for the entire body of work on television. However, the most precious are friends I made thanks to my work, they are like pearls in the necklace that I wear with pride.

ХИША (КУЋА) THE HOUSE

Иво Кузманић, Алексеј Павловски Ivo Kuzmanic, Aleksej Pavlovsky,
ХРТ, ХРВАТСКА CROATIA, 29.57 / 2018

Две жене, јаких личности, срећу се поново у позној доби, након пуно година. Једна је власница куће у Горскоме котару, у средишњој Хрватској, која је још почетком 1970-их, већ тада у дерутном стању, проглашена спомеником културе. Друга је етнологинја-конзерваторка, која је то проглашење предложила и покренула. Проблем је у томе што је тај чин власници донео негепремостиве проблеме – на тренутке чак и опасне за живот – а истовремено, држава, која је кућу ставила под заштиту, због својих законских и оперативних мањкавости никада је није успела спровести функционално, тј. на технички одговарајући начин, па кућа још увек прокишњава; сјајан филмски заплет, али истовремено и заплет који нико у животу не би волео доживети.

Two women of strong character meet again in their old age, after many years. One is the owner of a house in Gorski kotar in central Croatia. When it was declared a cultural monument back in the early seventies it was already dilapidated. The other is an ethnologist and conservator who proposed and launched this declaration. Unfortunately this action caused insurmountable problems for the owner, sometimes even life-threatening. At the same time,

due to its legal and operational deficiencies, the government, that had placed the house under protection, was unable to implement it functionally and appropriately in technical terms, and so the house is still leaking. A great film plot, but one that no one would like to experience personally.

Иво Кузманић. Награђивани редитељ и добитник многобројних међународних награда. Специјализовао се за етнoлошке документарне филмове јер жели да очува културно наслеђе, те се фокусирао на традицију и обичаје. Такође прати развитак нових, модерних традиција и обичаја и њихово место и сврху у новим друштвеним околностима. Истражује сличности и заједнички језик кроз народну музику, плес, уметност, празнике, обичаје и друге етнoлошке категорије које су заборављене или су промењене у ери глобализације и модерних технологија. Истражује тему опстанка старих обичаја у модерним временима иако се сврха због које су пре неколико стотина година били створени, временом изгубила. Промовише иновације у науци и уметности, приближавајући их обичним гледаоцима, као и стручној јавности.

Ivo Kuzmanic. Award winning director and recipient of numerous international awards. Specializing in ethnological documentaries with a desire and passion to preserve cultural heritage, focusing on traditions and customs. Also following development of new and modern traditions and customs and their place and purpose in the new social environment. Exploring similarities and common language through folk music, dance, art, holidays, costumes and other various ethnological categories that are being forgotten or changed in this era of globalization and modern technology. Exploring and researching the fact that old customs still continue in these modern times, hundreds of years after the purpose for which they were created no longer exists. Interested in innovative developments in science and art, and promoting them and bringing them closer to the general public, ordinary viewers as well as to the science community members.

ЦРВЕНА МАРАМИЦА RED HANDKERCHIEF KIRMIZI MENDİL

Лејла Топрак Leyla Toprak, ТУРСКА TURKEY, 16.20 / 2017

Људи принуђени да живе у времену/простору омеђеном законима бивали су или по затворима или у планинама или на демонстрацијама. А халај (халај = једна врста народног кола у Анадолији) је био начин организовања, и стварао је осећај безграничности у ограниченом простору, синергију израсту из колективног покрета, и изнад свега, интегрисао је, исцељивао и ослобађао...

The people who have to live within bounded place and time by the laws were either in prison or on the mountains or in demonstrations. And the halay was a way of organisation, a feeling of unboundedness in a bounded place, the synergy emerged from collective movement and mostly it was integrating, healing and detaching.

Лејла Топрак (1980, Истанбул). Учествовала је у уметничком програму плесног колектива Месопотамијског плеса у Истанбулу између 2003. и 2013. Године 2014. дипломира на одсеку Сценске уметности на у истанбулском Билиги универзитету, где наставља мастер студије на одсеку за филм 2015.-2017. Написала је, осмислила кореографију и режирала неколико представа и кратких видео радова.

Leyla Toprak (1980, Istanbul). She took part in the artistic activities of modern dance collective Mesopotamia Dance, in Istanbul between 2003 and 2013. In 2014, she graduated from Performing Arts Department at Istanbul Bilgi University. She studied Masters at Cinema at Istanbul Bilgi University at 2015-2017. She wrote, choreographed and directed several performances and short video works.

ЦИПОВКА – хлеб који се смеје на месец СИРОВКА – The Bread Smiling at the Moon

Јелена Вукмановић Jelena Vukmanovic, РТВ, СРБИЈА SERBIA, 20.37 / 2017

Војводина и њена мултинационалност поносе се *циповком*, чији се рецепт и начин припреме у зиданим „турским“ пећима чувају као раритет, али и као званично нематеријално културно наслеђе Србије. Филм „*Циповка – хлеб који се смеје на месец*“ својеврсна је социолошка студија мењања односа према хлебу, тачније циповки. Филм обилује архивским материјалом Телевизије Нови Сад.

Every region has its own special type of bread. In Vojvodina, it is *Cipovka*. Its smell, shape, taste and way of preparation are common to more than 20 nations in Vojvodina and recognized as Vojvodinian brand. Officially, *Cipovka* is on the list of intangible cultural heritage of Serbia, so the documentary "*Cipovka – Bread Smiling at the Moon*", based on lot of archive material, shows tradition and long term admiration to something that is so simple and so special at the same time.

Ауторка филма, **Јелена Вукмановић**, у новинарству је дванаест година, али након дугогодишњег праћења друштвено-политичких тема у Србији и региону, кроз специјалне емисије и документарце, филм „*Циповка – хлеб који се смеје на месец*“, први је искорак у „неполитичке“ теме. Сва је прилика, не и последњи. Дипломирала је новинарство на Универзитету у Новом Саду, а за свој рад и ангажовање више пута је награђена.

Ms Jelena Vukmanovic, the author of the film, has been in journalism for twelve years and most often deals with current socio-political topics, from Serbia and the ex-Yugoslavian countries. The film „*Cipovka – The Bread Smiling at the Moon*“ is the first step in „non-political“ themes and as it seems, not the last. She graduated from Journalism at the University of Novi Sad, and has been awarded several times for her work and engagement.

ЧУНАРСТВО BOATBUILDING

Драгица Ковачевић Раденовић, Саша Терзић Dragica Kovacevic Radenovic, Sasa Terzic, РТЦГ, ЦРНА ГОРА MONTENEGRO, 23.13/2017

Прича о чунарству, древној вештини која се постепено гаси. У Црној Гори има статус заштићеног нематеријалног културног добра. Традиционални начин израде чуна снимљен је у радионици последњег чунара Јанка Брновића.

The story about boatbuilding, the ancient skill that is fading away. In Montenegro it has the intangible heritage status. Traditional way of the boatbuilding is recorded in the workshop of the last boat builder, Janko Brnovic.

Драгица Ковачевић Раденовић новинар ТВЦГ од 1986.г. радила у Унутрашњеполитичкој и Привредној редакцији, као и на Парламентарном каналу. Од 2004.г. је ангажована у Документарном програму ТВЦГ. Аутор је бројних емисија из серијала *Најшуре Вива* и *Екологија*. Уредник је серије *Традиција Црне Горе*.

Dragica Kovacevic Radenovic is the journalist at TVCG. From 1986 she worked in the department of Domestic politics and Economy, and also at the Parliament Channel. From 2004 she is working in the Documentary department of TVCG. She is the author of the numerous pieces from the series *Natura Viva* and *Ecology*. She is the editor in chief of the series *Traditions of Montenegro*.

ШАРЕ ПРОШЛОСТИ PATTERNS OF THE PAST

Зоран Пејичић Zoran Pejić, РТРС, БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
BOSNIA & HERZEGOVINA, 31.26 / 2016

Рукотворине наших бака и прабака и драгуљи, брушени рукама дедова и прадедова, временом напуштају, некада љубо-морно чуване породичне ризнице. Непроцењиво благо неретко, одлази на вечити починак са оних који су га брижљиво чували и његовали... Ипак, није све осуђено на пропадне и нестанак. Постоје ентузијастички, који „бисере дугиних боја“ проналазе по удаљеним местима Републике Српске и по њима праве реплике, чувајући аутентично народно благо од заборављања. „Шаре прошлости“ су прича о чуварима наше богате традиције који су свој ентузијазам претворили у „добровољно робовање“ и напор да се сваки аутентични експонат открије и сачува за будуће генерације.

Handiworks of our grandmothers and great-grandmothers, and the jewels crafted by the hands of our grandfathers and great-grandfathers, as the time passes, leave once carefully guarded family treasures. Invaluable treasures often go to eternal rest with those who cherished it with care... But, not everything is doomed to deteriorate and disappear. There are enthusiasts who find "rainbow colored" pearls in remote places of Republic Srpska, and make the replicas, preserving the authentic folk treasure from being forgotten... "The Patterns of the Past" is the story about the guardians of our rich traditions, who turned their enthusiasm into "voluntary slaving" and the effort to discover and preserve every authentic showpiece for future generations.

Зоран Пејичић (1957, Чечава), завршио Факултет политичких наука у Београду, смер новинарство. Почео је професионалну новинарску каријеру у бањалучком „Гласу“. Био је на високим функцијама у Радио-телевизији Републике Српске. Завршио је и ББЦ школу за тренере и учитеље новинара, школу за телевизијску продукцију на Arizona State University у Фениксу, САД, школу за продукцију радио драме на ББЦ Радију Северна Ирска у Белфасту и школу за медијски менаџмент „Медија-план института“ у Сарајеву. Аутор је бројних документарних репортажа и филмова емитованих на Телевизији Републике Српске од којих је неколико награђено на фестивалима. Докторат је одбрао на Факултету политичких наука, Универзитета у Београду. У звању доцента биран је на Независном универзитету у Бањалуци.

Zoran Pejić (1957, Cecava) graduated journalism at the Faculty of Political Sciences in Belgrade. He started professional career as a journalist in Banja Luka's „The Voice“. He had been working at high positions in Radio-Television of the Republic Srpska. Also, he finished BBC school for journalism teachers, the school of TV production at Arizona State University in Phoenix, USA, the school for radio-drama production at BBC Northern Ireland radio in Belfast, and the school for media management at „Media-plan Institute“ in Sarajevo. He is the author of the numerous reportages and films that were aired at Television of Republica Srpska, some of them got the awards at different festivals. He received doctorate at Faculty of Political Sciences in Belgrade. He became docent at Independent University in Banjaluka.

Индекс филмова

БАДЊАК У ПОТКАЉАЈИ	7
ВАМПИР ИЗ КИСИЉЕВА	8
ГАЛИПОЉСКИ СРБИ - ЈЕРУ МИ	9
ПРОСИ ДУЛГЕР НИКОЛА	10
ДАН ЗИДА	11
ДЕЈАН	12
ДРАГОМИРАЦ	13
ЂУРЂЕВДАН У СЕЛУ КОГА НЕМА ВИШЕ	14
ЕТНОГРАФСКА СТУДИЈА АЛГОРИТАМА	15
ЗНОЈ	16
ИЗВАНА, ИЗНУТРА - 90 година Одсјека за етнологију и културну антропологију	17
ИЗЛАЗ	18
ЈУГОИСТОЧНИ ПОКРЕТ	19
КАД ЂАВОЛИ ИГРАЈУ ЗА ДЈЕВУ	20
КАД ИМА ШЉИВА, ИМА СВЕГА	21
КАФАНА - МУЗЕЈ	22
КИЛО МУВЉИХ КРИЛА	23
КОВАЧКА ВАТРА	24
ЛЕТЕЋИ ФРАТАР	25
МЕЛА	26
МЕЛКИОР - Краљ од Вал ди Фјеме до Витлејема	27
МОЈ СТРИЦ АРХИМЕД	28
ОД ПОЉА ПОЉУ	29
ОДСУТНА РАНА	30
ПЕЉЕШКИ ПОНОС	31
ПЕСМА БЕКТАША	32
ПОСЉЕДЊЕ РАБАЦИЈЕ	33
РАШЧАРАНИ БИОСКОП	34
РЕТКА МЕЂУ СВОЈИМА - Гусларка у српској традицији	35
САКРЕШТАН (ЦРКВЕЊАК)	36
САНЗИАНА	37
СЕДЕЊЕ	38
ТРТ - ФУДБАЛЕРСКА ПРИЧА	39
У СЛУ И НА ЈАВИ, ЦЕЛО СЕЛО УМЕТНИЧКО ДЕЛО	40
ХИША (КУЋА)	41
ЦРВЕНА МАРАМИЦА	42
ЦИПОВКА - Хлеб који се смеје на месец	43
ЧУНАРСТВО	44
ШАРЕ ПРОШЛОСТИ	44

Index of the films

ABSENT WOUND	29
BLACKSMITH'S FIRE	23
BOATBUILDING	43
CHRISTMAS IN POTKALJAJA	7
CIPOVKA - The Bread Smiling at the Moon	42
DEJAN	11
DISENCHANTED CINEMA	33
DRAGOMIRAC	12
ETHNOGRAPHIC STUDY OF ALGORITHMS	14
EXIT	17
FROM THE FARM FIELD	28
GALIPOLI SERBS - DULGER NICOLA	9
PROPOSING TO JERA	8
KISELJEVO VAMPIRE	25
MELA	26
MELCHIORE - a King from the Val di Fiemme to Bethlehem	27
MY UNCLE ARCHIMEDES	22
ONE KILO OF FLY'S WINGS	34
ONE OF A KIND - Female gusle player in Serbian tradition	44
OUTSIDE, INSIDE - 90 Years of the Department of Ethnology and Cultural Anthropology	16
PATTERNS OF THE PAST	44
PONOS ON PELJESAC	30
RED HANDKERCHIEF	41
SACRIST	35
SANZIANA	36
SIT	37
SOUTH EAST MOTION	18
ST. GEORGE'S DAY IN THE VANISHED VILLAGE	13
SWEAT	15
THE ALMIGHTY PLUM	20
THE DAY OF THE WALL	10
THE DREAM AND THE REALITY, ONE VILLAGE, ONE PIECE OF ART	39
THE FLYING FRIAR	24
THE HOUSE	40
THE LAST BULLOCKIES	32
THE SONG OF BEKTASHI	31
THE TAVERN-MUSEUM	21
TRIESTE - A FOOTBALLER STORY	38
WHEN THE DEVILS DANCE FOR THE VIRGIN	19

Индекс аутора

Белтрами Алберто	26
Богдановић Слаћан	12
Борић Давор	24,30
Белегишанин Милан	21
Вол Катарина	17
Вукмановић Јелена	42
Георгиаду Ђина	27
Греко Данијеле	10
Јовановић Александра	13
Јоксимовић Жарко	7,13
Клапан Лука	35
Кнап Далибор	14
Кнежић Новак	32
Ковачевић Раденовић Драгица	43
Коирала Шива Шаран	25
Кузманић Иво	16,40
Маугери Мауро	10
Миљанић Светлана	9,39
Мора Хулио	19
Непал Рагувар	25
Окумура Јоко	37
Павловски Алексеј	16,40
Пајић Гордана	20
Пантелић Добривоје & Добрила	23,28
Пејичић Зоран	44
Пивач Ева	33
Пинтер Матјаж	33
Радовић Јовановић Јелена	34
Савић Новица	8,38
Салома Лаура	18
Сноуберд Кристин	15
Собхани Реза	22
Станојевић Звездана	36
Стојановић Слаћан	11
Тафакори Марјам	29
Терзић Саша	43
Тодоровић Предраг	12
Топрак Лејла	41
Хложан Борислав	21
Цветановски Гоце	31

Index of the authors

Belegisanin Milan	21
Beltrami Alberto	26
Bogdanovic Sladjan	12
Boric Davor 2	24,30
Cvetanovski Goce	31
Georgiadou Gina	27
Greco Daniele	10
Hlozan Borislav	21
Joksimovic Zarko	7,13
Jovanovic Aleksandra	13
Klapan Luka	35
Knapp Dalibor	14
Knezic Novak	32
Koirala Shiva Sharan	25
Kovacevic Radenovic Dragica	43
Kuzmanic Ivo	16,40
Maugeri Mauro	10
Miljanic Svetlana	9,39
Mora Julio	19
Nepal Raghumar	25
Okumura Yoko	37
Pajic Gordana	20
Pantelic Dobrivoje & Dobrila	23,28
Pavlovsky Aleksej	16,40
Pejicic Zoran	44
Pinter Matjaz	33
Pivac Eva	33
Radovic Jovanovic Jelena	34
Salomaa Laura	18
Savic Novica	8,38
Snowbird Kristin	15
Sobhani Reza	22
Stanojevic Zvezdana	36
Stojanovic Sladjan	11
Tafakory Maryam	29
Terzic Sasa	43
Todorovic Predrag	12
Toprak Leyla	41
Vukmanovic Jelena	42
Woll Katharina	17

ХВАЛА! / THANKS!

ВЕЉКО ДУГОШЕВИЋ
ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ КУЧЕВО

27. ФЕСТИВАЛ ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ
ЕТНОЛОШКОГ ФИЛМА
27th FESTIVAL OF TV
ETHNOLOGICAL FILMS
КУЧЕВО / KUCEVO * 7-9/9/2018

Издавач / Publisher
Центар за културу „Вељко Дугошевић“ Кучево
Трг Вељка Дугошевића 30
Centre for Culture "Veljko Dugosevic" Kucevo
Veljka Dugosevica Sq. 30

Tel: +381(0)12852466
www.homoljskimotivikucevo.org
homoljskimotivikucevo@gmail.com

За издавача / For the Publisher
Јасмина Благојевић, директор
Jasmina Blagojevic, Director

Уредници / Editors:
Невенка Гордић Ташић, Владимир Перовић
Nevenka Gordic Tasic, Vladimir Perovic

Дизајн & Штампта / Design & Printing:
Компромис дизајн Пожаревац
Kompromis design Pozarevac

Тираж / Print Run:
200

www.homoljskimotivikucevo.org

